

en Haandevending gøres om. Det forlanger jeg heller ikke, men naar der en Gang skal approberes en ny Køreplan, haaber jeg, der bliver taget Hensyn ogsaa til Oplandet, mere end der her er gjort, og at naar andre Baner faa approberet deres Køreplaner, det saa ikke stadig bliver de store Byer, der komme til at indskovle hele Fordelen. Naar jeg ser Jernbaneplanen for de forskellige private Baner, staar det saaledes for mig, at det for største Delen er Byerne, som have Fordelen, men der er ingen Steder, hvor det er saa iøjnefaldende som ved Aalborg—Hadsund-Banen. Det er jo i Reglen saadan, at de private Baner gaa ud fra en stor Købstad og ende i en større Landsby eller Handelsplads, og saaledes er det ogsaa her. Jeg har nu gennemgaaet Banetabellerne og set, hvornaar det første Tog kommer ud og det sidste gaar ind, men der er ingen Steder, hvor Tiden her imellem er saa kort som netop i Hadsund. Alle andre Steder er der i det mindste et Tidsrum paa 5—6—7 Timer, her er der kun 3 Timer og 20 Minutter. Jeg haaber altsaa, at Ministeren, naar ny Køreplaner skulle approberes, vil tage fornødent Hensyn til Oplandet.

Der er saa en anden Sag, som jeg skal sige lidt om, nemlig Afholdssagen. Jeg har faaet Opfordring hertil, og jeg gør det med Glæde, fordi jeg mener, jeg har Grund dertil. Jeg hayde den Ære for 5 Aar siden at indbringe et Andragende i Rigsdagen fra over 150,000 Mænd og Kvinder, som opfordrede Regeringen til at gøre noget for en Indskrænkning af Forbruget af berusende Drikke, navnlig derved, at der blev lagt større Myndighed i Kommunnernes Hænder. Følgen deraf blev ogsaa den, at vi fik et Lovforslag frem i Rigsdagen kort efter, hvorved Beværterloven blev udskilt fra Næringsloven. Men der er til Dags Dato ikke kommet noget Resultat. I Fjor kom der intet frem i den Retning. Der kan derfor være Grund til at spørge den ærede fungerende Indenrigsminister, om der kommer noget frem i denne Retning i Aar. Der har i Sommer været Tale om at nedsætte en Kommission for at overveje, hvad der kunde gøres, men endnu er det da ikke sket, og om der vil komme nogen, ved jeg ikke.

Jeg vil nu rette det Spørgsmaal til den ærede Minister — han er vist ikke til Stede, men han læser det vel i Bladene — hvad vi her kunne vente os. Jeg saa helst, der fremkom et Lovforslag, for saa faa vi Sagen hurtigere frem, men hvis den

ærede Minister — enten den fungerende eller den egentlige Minister — ikke kan naa saa vidt at faa det Arbejde gjort, lad os saa faa en Kommission til at overveje Sagen, og lad det ikke vedblivende blive trukket i Langdrag. Jeg tror ikke, der er noget Omraade, hvor det er mere formaalstjenligt at tage fat end netop her. Jeg har hørt flere ærede Medlemmer tale om Sanatoriesagen, og jeg erkender, at her er et Omraade, hvor Lovgivningsmagten maa træde til, og hvor det private Initiativ ikke længere er tilstrækkeligt, men jeg tror ingenlunde, at Tuberkulosen er den største Landeplage. Jeg tror ikke, det er den Sot, der kræver de fleste Individider af Befolkningen som Ofre. Jeg ser nok, at Statistikken oplyser, at ca. 15 pCt. af Dødsfaldene skyldes Tuberkulosen, men jeg vover at paastaa, at endnu flere Procent skyldes de berusende Drikke. Vi have i hvert Fald i Sommer under Lægekongressen faaet nogle Oplysninger, som er lærerige i den Henseende, og det er jo dog sikkert, at Lægerne krympe sig ved at komme alt for stærkt frem med Oplysninger om denne Sag. Jeg tror derfor, at er der Grund til at tage fat paa Tuberkulosesygen, er der fuldkommen saa god Grund til at tage fat paa Drikkesygen. Jeg ved ikke for vist, hvad de tuberkuløse koste Landet aarligt, og heller ikke fuldt ud, hvad de, der drikke, koste Landet aarligt, men en Ting er jeg sikker paa, og det er, at jeg ikke tager Munden for fuld, naar jeg siger, at Følgen af, hvad der drikkes Landet over, staar Landet i over 100 Mill. Kr. om Aaret. Dersom en saadan Sum eller en stor Del af den kunde indvindes, var det nok værd at indvinde den, og jeg tror, det er en Opgave for Lovgivningsmagten, at gøre, hvad der kan gøres, i den Retning. Jeg mindes nok, det blev sagt en Gang her for et Aars Tid siden, at saa længe der var en Jeppe, der vilde drikke, var der ogsaa en Jacob Skomager, der vilde skænke. Det er nok rigtigt, men det staar for mig saaledes, at det bør være Lovgivningsmagtens Opgave at forbinde Jacob i at skænke, saa at Jeppe kan komme ædru hjem. Det er saa tidt og ofte blevet tagt, at det er nødvendigt, at Befolkningen kan følge saaledes med paa disse Omraader og blive oplyst, saaledes at den er i Forstaaelse med de Opgaver, Lovgivningsmagten gennemfører ved Lov. Det er fuldstændig rigtigt, men jeg kan gøre opmærksom paa, at nu have vi haft Afholdsbægelsen her i Landet i 21 Aar, for